

Иван Вазов

Влезте в мойто положение

(След прочитанието вестник „Търн. конституция“)

Не осъждайте ме, хора,
че пак дигам шум и врява.
Имам жалба, що да стора?
Крясъкът облага дава.

С много скърби съм претварен,
за народа сърце стене.
Как да бъда благодарен?
Влезте в мойто положение.

Тук се вършат адски вещи,
деспотизмът ни поглъща:
тоя Батенберг зловещи
конституцията повръща.

Да, повърна я коварно,
дор аз пишах в „Кукуругу“,
туй – свидетелство е вярно,
че пропадаме под иго.

Днес без мен върват колата
и указите се пишат,
туй не значи л'че печата
и свободата не дишат?

Па и тоз Цанков лукави
стори подлост непростима:
нам позорът той остави,
славата самси я взима.

Как не бе анатемосван
в „Свирка“ той, но всичко смея!
Вижте, и днес тоз халосан
не си дава портофеля.

И продажните газети
днес подкрепят го наздраво,
дори мерзките поети

казват ми, че нямам право.

За това и аз сега-на,
отмъщавам много люто:
честно име не остана
веч от мене незаплюто.

Но корете ме, че лайъ...
Поне вий сте с глави бистри.
Вий не знайте как страдайъ,
вий не сте били министри.

Пловдив, 12 януари 1884

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9717>]